

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštino
vred in v Mariboru
s pošiljanjem na dom
za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za četr leta „ 1.—

Naročnina se pošilja
upravnemu v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice hšt. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Deležniki katol. tis-
kovnega društva do-
mavajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Stev. 13.

V Mariboru, dne 26. marca 1903.

Tečaj XXXVII.

Slovenski fantje!

Iz narodnih Žič pri Konjicah smo dobili pod gorenjim naslovom sledeči poziv:

»Vedno se čita po časnikih o velikih krivicah, ki se gode našemu slovenskemu ljudstvu od naših nasprotnikov nemškutarjev, ki pod varstvom nemške vlade morejo počenjati z nami, kar se jim poljubi.

Najnovejšo nesramnost pa so zakrivili mariborski Nemci, ki nas v svojem listu »Marburger Zeitung« pripustijo imenovati narod morilcev, roparjev, ljudorjev, da je sedaj celi svet, ki čita takšne stvari, uverjen, da smo največji ločni na zemlji. Tako počenjanje od strani nemškutarjev, ki žive od trdo prisluženih novcev slovenskega kmeta, je brezvomno grdo, nehvaležno in podlo.

Slovenski fantje! Ako imate še količaj narodne samozavesti, količaj ponosnega čuta, da se pretaka po vaših žilah slovenska kri, — ako imate le še trohico ljubezni do rodne naše zemlje, prepojene s krvjo naših pradodov, ki so jo tolikrat in tolikrat iztrgali sovražniku iz grabežljivih rok — pokažite se tu slovenskih mater sinove ter podpišite vsi sledeči izjavu:

Žški narodni fantje odločno zavračajo nečuvence žalitve našega naroda po mariborskih nemškutarjih, koji živec se ob srčni naši krv, nas hočejo sramotiti pred celo javnostjo. Po naših žilah se pretaka miroljubna slovenska kri; ako smo pa v preozki dotiki z našimi nemškimi sosedi včasih posuroveli, naj si napišemo slavni »kulturnosci« na svoj račun!

Vas, svoje tovariše, slovenske fante, pa pozivljamo, da daste vsi duška ogročenju nad neizmerno podlostjo naših sovragov.

P o d p i s i :

Ivan Klinec, Luka Grobelšek, Jožef Grobelšek, Jernej Kalšek, Anton Kalšek, Anton Satler, Janez Ulčnik, Jakob Kamešek, Franc Krenč, Jožef Hlastec, Štefan Verhovšek, Alojz Potočnik, Alojz Mrkša, Franc Krajnc, Anton Rebernak, Ludvig Pšeničnik, Janez Pšeničnik, Franc Rebernak, Franc Schmutz, Miha Podplata, Jože Rupnik, Martin Cimerman, Alojz Marguč, Ludovik Fink, Jurij Verhovšek, Franc Ratej, Anton Pahole, Jožef Kamenšek, Anton Polanec, Franc Ratej, Jožef Ratej, Anton Hlastec, Jožef Satler, Jožef Ratej, Alojz Faktor, Jakob Prah, Jožef Olup, Jožef Rebernak, Franc Marguč, Jožef Marguč, Anton Kamenšek, Martin Ferlež, Miha Potočnik, Matevž Davšnik, Leopold Goričan, Vincenc Potočnik, Karol Labotar, Jožef Krajnc.

Ta izjava se dospošje »Slov. Gospodarju«, ki jo objavi, da bode ves slovenski narod izvedel, da prebivajo v Žičah narodni, slovenski fantje, ki odločno branijo pravice in čast svojega ljudstva. — Z odličnim spoštanjem Vaš rojak

J. U. St. M. Gosak.«

Državni zbor.

Dunaj, 24. marca 1903.

Slovenska zveza

je izvolila svojima predsednikoma dr. Šusteršiča in dr. Ivčeviča.

Listek.

Dogodek iz življenja pokojnega dekana Ivana Skuhala.

Naj tukaj se bolj na drobno razložim dogodek iz Marijanskih Lazni, dogodek, katerega sem bil v nagrobnici za rajnem gosp. dekanom Skuhala le bolj mimogrede omenil, a je vreden, da ga izvedo širši krogi. Prigodilo se je pa tako-le: Ko so pokojni gosp. dekan leta 1899, po prestani hudi bolezni malo okrevali, jim je njihov tedanji gospod zdravnik bil nasvetoval, da se podajo v Karlove Vare, toplice: Karlsbad na Češkem. Pisali so mi, da naj bi jih še tjerjori spremil, kakor sem jih bil spremjal v varaždinske toplice takrat, ko so si bili nogo zlomili. Da si težko, sem se vendar napotil ž njimi v daljno zdravišče. V Gradeu sva se gredoč zglasila pri č. usmiljenih bratih. Sloviti nadzdravnik, č. provincial o. Emanuel Leitner preiščelo gosp. dekanu in pravijo: »Za Vas niso Karlove Vare, za Vas so Marijanske Lazne.« Sklenila sva torej vkreniti jo v Marijanske Lazne. A tisto prvo noč sva ostala še v Gradcu. Pot naju je peljala z voznimi listki, katera nama je bil preskrbel blagi načelnik ljutomerske postaje, g. Čebiš, po raznih ovinkih. Kakor sva cbračala, nisva drugi dan

mogla dalje priti kakor v Eisenerz, štajersko mesto na Zgornje-avstrijski meji. Tretji večer sva prenočila v Budjevcih in šele četrti dan sva dospela v Marijanske Lazne (Marienbad).

Na kolodvoru se vsedeva v omnibus-voz gostilne »zur Stadt Warschau«. Ko se pripeljeva pred omenjeni hotel in se polagoma spravljava z voza, pokojni gospod dekan, ki je med potom skoraj ves čas spal, mirno reče: »Schlechte Aussichten.« V prvem trenotku sem menil, da gosp. dekan obsoja gostilno, pred katero sva se pripeljala in se nisem malo čudil, kako bi jo mogel obsočiti, predno je v njo stopil. Sedaj šele zagledam gostilničarja za svojim hrbotom — g. dekan ga je bil že poprej zapazil — in se komaj zdržim smeha, ker gostilničar je bil še dosti težji in obsežnejši kakor pokojni gosp. dekan. A vkljub temu je bil mož jako gibčen in postrežljiv. Vsprejel naju je tako ljubezni, nama odkazal primerni sebi in, kar je bilo največ vredno, napotil naju je k res modremu, zdravniku, gospodu dr. Ingerisch. Ta je rajnega gospoda dekana do dobrega preiskal, potem jim pa naročil, kako da se imajo zdraviti. Bili so tako vbogi, da so mi pri kosilu zaspali, ko so komaj šele žlico vzeli v roke, da, na javni cesti so obstali in — dremali. Ljudje so kar strmeli in z glavami majali, češ s tem gospodom ne bo nič.

Posamezni listi dobę
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natpis enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede opoludne.

Sprememba češke taktike.

Ker so Mladočehi za zdaj opustili obstrukcijo in so privolili, da se je rešilo prvo branje državnega proračuna, nastali sta na Češkem dve struji. Jedna namreč, ki izraža zaupanje mladočeškemu klubu in ki pravi, da je treba poprej počakati uspeha nove taktike, nego se pa državnozborsko delegacijo obsodi. In druga, ki naravnost obsoja novo taktiko mladočeškega kluba. Katera teh struji ima prav, je danes težko uganiti. Nikakor pa se ne more brezpogojno odobravati druge struje, ako se pomisli, da sede v mladočeškem klubu može čistega značaja in višoke politične izobrazbe, ki so gotovo trezno premisli, predno so obrnili na drugo pot. Na vsak način pa je privedlo mladočeške prvake do nove taktike dejstvo, da se tudi med njimi nahajajo, kakor med drugimi strankami, ljudje, ki se ne morejo in nočejo vdati disciplini, bodisi, da jih pri tem vodi trma, častihlepie ali mogoče celo koristolovje. Bodisi pa temu kakorkoli, naše mnenje je, da se Mladočehi niso udali, kar meni nič tebi nič, in da že bližnja bodočnost pokaže, da so s tem svojim korakom vsaj nekoliko koristili svojemu narodu. Da opravičijo svoje spremenjeno postopanje, izdali so poseben oklic na češki narod.

Avstro-ogrsko pogodba.

Dne 17. marca se je začela prva razprava o avstro-ogrski nagodbi. Tudi ministrski predsednik dr. Koerber je k tej stvari govoril. Vsebina ministrovega govora se da povедati v dveh stavkih: Nova nagodba je

V petek, na god presv. Srca Jezusovega, dne 9. junija, sva začela z naročenim zdravljenjem. V soboto sem se hotel posloviti, ker se mi je silno mudilo domu. Pa kako se prestrašim, ker nihče ni hotel predobregu gospoda dekana prevzeti na svojo skrb — ne gostilničar ne zdravnik. Brzovavim po izvedenega strežnika, a bilo je brezvsešno. Bil sem v največji zadregi. V nedeljo sem stregel gospodu dekanu pri sv. maši, in sem videl, da v javni cerkvi ne morejo maševati, da ne bi jim drugi mašnik stregel. Kaj storiti? Jaz ne morem ostati tam gori, a druge pomoci ni od nikoder dobiti.

Tako premisljevanje grem iz cerkve M. B. v Marienbadu. Gredoč zapazim blizo izhoda na cerkveni steni kip sv. Antona padovanškega, česar god se je že približeval. Poprosil sem ga tako srčno, kakor sem le mogel, hitre pomoći v tej veliki sili. Res, sv. Anton je pomagal hitro in tako izvrstno je pomagal, kakor bi si ne bil nikdar mislil. Ko da nikoder ni bilo pomoći dobiti, grem zopet k našemu zdravniku, g. dr. Ingerisch-u, v posvet. Vprašam ga prav resno, ali naj še skrbim, da ostane g. dekan tukaj, ali naj ga takoj vzemam seboj. Zdravnik mi odgovori: »Bolezen je huda, č. gosp. dekan sicer ne bo več zdrav, a zdatno polahčanje bo našel, ako ostane tri tedne tukaj. Jaz ga ne morem spremeti na

boljša, nego nobena. Kdor pa more doseči boljšo nagodbo z Ogrsko, temu radi prepustimo svoja ministrska mesta.

Da je sedanja nagodba nespremenljiva, vedo tudi poslanci, zato ni bilo nobenega zanimanja v zbornici, ko se je razpravljalo o tej važni zadevi. Izmed slovenskih poslancev je prišel samo g. Povše k besedi, čeprav so bili tudi drugi slovenski poslanci oglašeni.

Poslanec Povše.

Poslanec Povše je v daljšem govoru mej živahnim odobravanjem našteval in dokazoval osobito one hibe in nedostatke v nagodbi, s katerimi zastopniki poljedelstva nikakor ne morejo biti zadovoljni. Pač je zvišana carina za vnanje žito, a to ni zasluga avstrijske, marveč ogrske vlade. Na drugi strani pa za uvoz lanu, mleka, kož in lesa ni določena nobena carina, dočim so sedne države skrbno varujejo svoje poljedelstvo.

Velika nevarnost preti avstrijskemu poljedelstvu, oziroma živinoreji od Nemčije, ki je določila neverjetno visoko carino za uvoz avstrijske živine. Pa tudi Srbija s svojo živino pritiska na cene avstrijske živine. Naloga je torej zastopnikov v nagodenem in carinskem odseku, da odločno zagovarjajo poljedelske koristi. Govorniku, ki je razpravljal strogo gospodarska vprašanja, so mnogi čestitali.

Razprava končana.

Dne 20. marca se je prva razprava o avstro-ogerski nagodbi končala in predlogi so se izročili posebnemu odseku. Ker je dne 25. marca praznik, bodo prihodnja seja še le v četrtek dne 26. marca. Na vrsto pridejo različni zakonski predlogi.

Dopisi.

Od Sv. Barbare, dne 21. marca. (Pogreb † č. g. župnika Martina Lapuh.) »Se ni tretji mesec letosnjega leta pri kraju, pa so že trije č. gg. župniki preminoli. To rani očetovsko srce premil knezoškofa, kakor njihovih bližnjih svetovalcev, tako so vzdihovali č. g. kanonik Voh, ko so danes v naši prostorni, a do zadnjega kotiča napoljeni cerkvi jemali slovo od svojega šolskega tovariša, našega rajnega gospoda župnika M. Lapuh. Pokazali so nam iz življenja pokojnikovega, da je »življenje človekovo vojska na zemlji.« Dopričali so, kako da so se naš gospod župnik vojskovali 1. z molitvijo, 2. z božjo besedo in 3. z lepim vzgledom za svoje

in za vzveličanje njihovi skrbi izročenih duš.

Slovesno mrtvaško sv. mašo so služili preč. gosp. F. Jakob Bohinc, kanonik-župnik stolne cerkve kot naš visokocenjeni dekan. Stregla sta jim častita gg. kaplana Trstenjak in Kozoderc. Na koru so pa domači pevci prav gladko peli primerne žalostinke. Bodl vsem Bog obilni plačnik! H grobu je spremljalo našega pokoj. gospoda župnika 19 č. gg. mašnikov, med katerim pa niso bili naš vse hvale vredni gospod kapelan, ki bodo, kakor se nam je obljudilo, naš gosp. provizor. Komaj so toliko okrevali od hude bolezni, da so mogli priti v cerkev po slovo od rajn. gospoda župnika in v župnišče preč. gospode pozdravit.

Pri odprttem grobu so nam preč. gospod kanonik in dekan Bohinc iz pridige še poklicali v spomin, da so naš rajni gosp. župnik Lapuh bili v Artičah rojeni 19. novem. 1841, v mašnika posvečeni 19. julija 1867, da so pri nas pastirovali z dobrim vspehom od 1. marca 1885 in da smo dolžni za njih dušni mir in pokoj pridno moliti. To bodo gotovo v obilni meri storili nedolžni otročiči, katerih je bilo pod vodstvom njihovih skrbnih gg. učiteljev prav obilo pri pogrebu. Lepo sta se svetila novi zastavi naših »Marijinih druž« mladeničev kakor deklet. Tudi mož in žen je bilo prišlo k temu sijajnemu pogrebu, kolikor jih je le moglo od doma. Posebno dober utis je napravila na pogrebnike navzočnost naših vrlih gg. žandarjev, ki so se res vzgledno vedli. Poleg skrbnih cerkvenih ključarjev si je pri tej žalosti slovesnosti stekel še posebnih zaslug naš gosp. Majhen. Bodl tem in vsem javno izrečena najiskrenejša zahvala.

Mala Nedelja. Pa ni iz pekla in tudi ni iz nebes, pač pa naravnost od Male Nedelje. Verujte mi gospod urednik, da žali Bog še mi tukaj spimo duševno in narodno spanje. Ali vkljub temu mislimo, da smo najbolj probujeno ljudstvo v duševnem ali narodnem oziru. Moj namen ni, krvido na koga osebno zvračati. A resnici na ljubo pa vam, gospod urednik povem, trebalo bi nam neustrašljivih in navdušenih buditeljev, kakoršnih pa pri nas ni. Moralo bi se začeti z gesлом: »Virisibus unitis« združenimi močmi! Sloga jači, nesloga tlači. Mi pa se skoraj več ne razumemo. Tukaj smo tak v duševnem in v narodnem oziru kakor so bili Babilonci kadar so stolp zidali. — Prihodnjič še zopet kaj več, kadar se vzbudimo.

Iz Zabjegagradca. Sedaj je post, grem pa romat na grad k Sv. Pankraciju. Tako sem si mislil in se odpravil za pot. Vzamem seboj koš oglja, da ga ponesem slovenjgraškim kovačem, sedaj ko ga še potrebujejo. V jeseni

bodo namreč na elektriko imeli ogenj. Ha

ha ha, že vidim, preljubi moj Petrič, da še nisi odstranil tistega grdega napisa! Toda sedaj moram naprej v Slovenjgradec, ker me že koš tišči v rame. Grem hitro h kovaču Pratnekerju. Rekel pa mi je, da se mu jako mudi in me je silil, da moram hiteti. »Kaj hudirja«, ali so te ose napikale, da si tako siten? Ne, je rekel, pa danes imamo glasovanje zavoljo električne luči. Grem tudi jaz k občinski pisarni, da vidim, kako bode izpadlo. Notri seveda nisem smel, ker nimam bajte v mestu. Zvedel sem pa le, kako je izpadlo. 51 glasov je bilo proti, 191 glasov pa, da jo hočejo imeti. V jeseni bodo torej Slovenjgradčani že imenitno razsvetljevali svoje barake. Vprašal sem tudi kovača, kje bodo tisti čudni stroji stali, ki elektriko delajo. Rekel mi je, da so kupili Slovenjgradčani tovarno za izdelovanje lesene volne, od dr. M. Kiesevelterja. Dali so za njo 60.000 K reci: šestdeset tisoč kron. Ubogi bajtlarji, kako boste plačevali! Pa še nekaj so si izmislike zvite buče slovenjgraških purgarjev. Rekli so, da bodo Starotržanom ponudili razsvetljavo, ki bi jim naj visoko ceno plačevali in za tisti dobiček bi si Slovenjgradčani drugo leto vodovod naredili. Zatorej, pozor Starotržani! Če hočejo, bodo že ceneje dali. Sedaj pa koj hitro v Staritrg, da dobim prenočišče. Grem vprašat k Petriču za ležement. Pa komaj v hišo stopim, zapazim dva mladeniča od tamburašev. Vprašam ju, zakaj da sta se skupaj zbrala sedaj ob tem času. Odgovorilo se je, da so hodili čast. g. Jožefu Žekarju za god igrat. Tudi jaz jim kličem: »Bog Vas živi mnoga leta!« Hitro se spravim k počitku. Komaj je drugi dan rudeča zarja prisvetila izza Pohorja, že jo maham na grad. Pa glej čudo, toliko ljudi je bilo zbranih, da že dolgo ne. Velikanska cerkev je bila do zadnjega kota napolnjena, pa še hrib je bil poln. Bilo je okoli 3000 ljudstva. Slovenjgraški krčmarji in trgovci naj hvalijo in slavijo sv. Pankracija, da delajo tako dobre kupčije! Starotržki farmani dobijo nov veliki zvon, ki bo tehtal 54 starih stotov. Pa o tem drugikrat več. Sedaj pa domu, da nakrmim žabe, ki se v Apačnikovem jezu kopljajo in Micki preglavico delajo. — Z Bogom!

Žabengraški ogljar.

Iz Braslovč. (Posnemanja v redno v ljubezni do bližnjega.) Gospod urednik! S spoštovanjem podpisani prosim Vas prav lepo za nekoliko prostorčka v Vašem cenj. listu, da bi mogel naznaniti širnemu svetu plemenit čin, kateri se je tukaj pri nas pred kratkim časom v znamenju bratske ljubezni in udanostnega sočutja izvršil.

doktor, tako dolgo prosi, da vspremete bolnega gospoda dekana v »mestni bolniški dom«. »Iz srca rad, da bi jaz smel bolnike vspremati, a to pravico ima le gosp. župan. Pa dobro! Napisal Vam bom priporočilo in s tem bote šli jutri ob 11ih h gosp. županu. Znabiti Vas pa usliši.« Rečeno — storjeno.

Z vizitnico gosp. dr. Ingerischa v žepu sem šel ves potolažen v nain hôtel, da bi č. gosp. dekanu urno naznani veselo novico. A kako se prestrašim, ko pridem v najino stanovanje, pa ne najdem gospoda dekana. Nihče ni vedel, kam da so izginili. Ker pre dolgo nisem prišel domov, so se bili napsrili na pot, da bi mi šli naproti. Gredoč so jo pa zavili v drugo ulico. Tako so prišli daleč od doma. Napravim se takoj na pot jih iskat. Obhodim glavne ulice in bližnja šetalnišča, a gosp. dekanu ni nikjer. Noč že pritiska, a vedno jih še ni domu. Bil sem si v nemalah skrbeh, ker sem se bal, da so si kam zašli. Na mah jih zagledam, polagoma migati proti najinemu domu. Hvala Bogu, sem vzdihnil, ko sem jim pa pravil, koliko skrbi so mi bili napravili, so se prav sladko nasmejali in me vprašali, če sem že večerjal. Ko sem jim povedal, da nisem imel ne časa, ne volje, mi odgovorijo: »Jaz sem pa že večerjal v prav dobrem zvratišču.« To me je tako potolažilo, ker sem spoznal, da so se gospod

dekan že vdomačili v tem raztegnjenem mestu.

Drugo jutro so po zavžitih kozarcih zdravilne vode iz studenca »Kreuzbrunnen« in po opravljenih zapovedanih korakih še mene peljali v omenjeno zvratišče, da so mi za mojo skrb postregli z dobro »malco« ali drugim zajutrkom. Med tem se je pa približevala osodepolna 11. ura. Šla sva torej skupaj na »rotovž«, a v dvorano nisem vzel rajnega gosp. dekana, ker sem se bal, da bi njihova prikazen na gosp. župana napravila neugoden utis. Vstopil sem torej sam h gospodu županu na razgovor.

Tedanji župan mesta Marijanske Lazne, g. dr. Herzig po imenu, je bil mož dobrih 60 let, suh, ličen in izvanredno gibčen. »Že vem«, pravi, kaj Vi želite. Nekega bolnega mašnika bi radi spravili v naš »bolniški dom«. Ali bo pa mogel kaj plačati? »Mislim, da ne boste več tiriali, kakor bode mogel on plačati!« »Kakšne pa ima dohodke Vaš bolnik?« »Osemsto goldinarjev na leto.« »Drugega nič?« »Če vinograji dobro obrodijo, pristavim, »potem ima že več.« »Kaj, ima tudi vinograde?« »Da, ima nadarbinske vinograde!« »Koliko pa?« »Menim, da osem oralov.« Župan ves zavzet: »Osem oralov vinograda. No, to si bom že dobro zapomnil! (Pozabil sem, da je imel osemnajst oralov vinograda. Takrat bi se šele bil gospod župan

Podpisanega je zadeba nepričakovano občutljiva nesreča. Poginila mu je namreč lepa kobila z žrebetom vred v vrednosti okroglo od 700—800 kron in sicer vsled nesrečnega poroda.

Bil je torej za dotičnega velik udarec v gmotnem oziru. Ali vrli Braslovčani niso v tem tako neljubem slučaju pozabili na zapoved ljubezni, ki veli ljubiti bližnjega kakor samega sebe; niso mu izrazili svojega sožalja samo z ustmi in z besedo, ampak njih blaga srca so imela še bolj vzvišeno sočutje; priheli so mu nasproti tudi z denarno pomočjo. Dasiravno proti njegovi vednosti in volji, izložili so mu blagi Braslovčani lepo sveto denarja, seveda vsak po svoji volji in moči, kar bo pa oškodovancu v izdatno pomoč.

Ker se pa s spoštovanjem podpisani ne more za to preblago in požrtvovalno naklonjenost in za izkazano sočutje vsakemu posamezniku zahvaliti, izreka torej na tem mestu gajnjem srcem svojo najiskrenejšo zahvalo vsem blagim dobrotnikom. Obljubi Vam, se vselej in povsodi kazati hvaležnega ter ne bo nikoli pozabil v enakih slučajih po možnosti na pomoč priteči svojem bližnjemu. — S spoštovanjem Gašper Turnšek.

Iz Dramelj. Ko sem vam zadnjič poročal, gospod urednik, raznoterosti iz naše ljube Dramlje, sem med drugim tudi omenil našo cesto. No danes vam morem že bolj veselo poročilo naznaniti. Ker so se vendar naši ljudje bali za vozove in konje, da bi jim v blatu ne obtičali, začeli so po dolgem odlaganju vendar enkrat po malem voziti kamenje na cesto. Torej zopet ena drobtinica napredka. Godilo se jim je glede ceste, kakor prepelicam v prosu! Neka pravljica pripoveduje, da je imela stara prepelica v prosu svoje mlade. Ko se je proso začelo rumeniti, je začelo staro prepelico skrbeti, da bo treba se preseliti iz prosa, kajti vsaki dan nemara pridejo ljudje in ga požanjejo. Zato pa naroči vsako jutro svojim mladim, naj dobro poslušajo, kaj bo gospodar govoril, ko pride gledat proso. Prvi dan pride gospodar in pravi: »Oho, proso je zrelo, jutri moram najeti delavce, da ga spravijo iz njive.« Ko pride zvečer starka, ji pripovedujejo, kar so slišali. No, pravi stara, bodimo še brez skrbi, jutri še že ne bo nič. Najemat še gredo le delavce! Drugi dan enako naroči svojim mladim! Drugi dan pa pride gospodinja in pravi: »Jutri grem prosit svoje sosedne, da pridejo požet proso.« Zopet pravi stara prepelica: Le bodimo še tukaj brez skrbi. Tretji dan pa prideta oba, gospodar in gospodinja, in pravita: »Jutri pa pridemo sami žet proso.«

čudil!) Dobro, dobro!« dostavi župan, »zjemoma ga vsprejemem, ker mi ga je gospod dr. Ingerisch toplo priporočil. Zdaj le pojrite, pa si oglejte prostor, ki se mu bo odkaže, če Vam bo všeč. Imel bode Vaš bolnik na svojem stanovanju ravno osem oken.«

Gospodu županu se lepo zahvalim na tej dobroljivosti in se poslovim, da si greva z gospodom dekanom novi dom ogledat. Njela sva si voz, ker to zdravišče je dobre pol ure od sredi mesta proti kolodvoru oddaljeno. Ko se tje pripeljeva, nama pride že č. s. predstojnica usmiljenk od sv. Križa nasproti ter nama naznani, da so ji že telefonirali najin prihod. Ogledala sva si pritlično dvorano, v kateri bo gosp. dekan stanoval. Bil je takoimenovan »Tagraum«, prostor, kjer se zborejo hišni bolniki ob slabem vremenu, kadar se ne morejo sprehajati po vrtu. Soba ima na tri strani okno pri oknu — da je bolj solnčna in prijetna. Č sestra usmiljenka je nama pa tudi pokazala lepo kapelico, v kateri bodo gospod dekan, ko se bodo bolje počutili, lahko sv. mašo služili.

Vse se je nama na prvi hip čudno prikupilo!

Zasedla sva zopet svoj voz ter se peljala nazaj v najino gostilno, da sva še malo obedovala, potem poravnala svoj ne prevelik račun. Rajni gospod dekan so me še spremili

Ko mladiči to povejo stari, pravi, zdaj pa le bežimo! Dokler so prosili druge, ni se bilo bat, a zdaj sami pa bodo gotovo delo napravili. V tej pravljici tiči nauk, na druge se ne zanašaj! Kar sam storil, to je gotovo. No in zdaj je tudi rešeno vprašanje, kje tiči vzrok, da se cesta ne popravi? Tedaj pa le pogum, glejte, da zopet v sredi dela ne obtičete, da bomo mogli v kratkem poročati v »Slov. Gospodarju«: »Drameljska cesta je izvrstno popravljena, brez tuje, obetane pomoci!« Stari pregovor je: Domača cerkev, domači kruh, domači ljudje, to je vse najboljše, in jaz še pa zraven pristavim: »pa domače pridne roke!« Še pa drugi pot kaj več!

Drameljčan.

Iz Hungerpajsarskega blizu Smarja. [Konec.] Ne daleč od Smarja je živel kmet, ki si je s svojo marljivostjo pripravil lepo premoženje. Če se je hotel malo pobahati, je rekel, da će položi na pot od svojega doma do Smarja, to je okoli poldrugi kilometr, desetak tik desetaka, mu ne bodo zmanjkali. Njegovega sina Anzeka mamon sicer ne nadleguje tako strašno, zato se pa pobaha, da ima že toliko korundič, da lahko ž njimi pokrije pot od doma do Smarja. Že tudi nekaj, hahaha! Neki drugi pa je trdil, da pregovor nič več ne velja, ki pravi, da mož podpira hiši eden vogel, žena pa tri, ker pri njem vse štiri voge podpirajo korundiči. In res, v vsakem hišnem voglu je imel več korundič. Le te živalice so začele hišo podkopavati, tako, da so jo nazadnje vzdignile in postavile na boben. Njen gospodar pa se je med tem časom po Smarji sprehajal, po leti godel, po zimi pa plesal lehkih pet, ker ga prenapolnjen želodec nikoli ni nadlegoval. Drži se pljuga, ne pa gosli in laških žab!

Zdaj pa halo v Št. Jurij, seveda v duhu, da zapišem, kaj sem videl, ko sem bil preteklo jesen večkrat tam. Ko sem bredel od kolodvora proti trgu, vidim v plotih polno malih banderc. Neko slavnost bodo tukaj imeli, si mislim. A ko si to okrasbo natančnejše ogledam, se prepričam, da so bili na kole nataknjeni korundiči. Tu pa že najdem svoje ljudi, si mislim, in nisem se varal. Na dan drugega mojega potovanja v Št. Jurij je bila tam lepa slavnost. Snovali so bralno društvo. To Vam je bil krasen dan, kakoršnih sem malo doživel. Peli in godli so, da je bilo veselje. Pesnica: kuku, kuku, spominjala me je lepe spomladi, kakoršna je samo v moji domovini na Hungerpajsarskem, tisti tididim, tididim tamburic pa me je popolnoma očaral. Radovedne korundiče so lukale iz hišnih in strešnih oken. Ko pa zaslišijo prvi

na kolodvor, da sem se še tisti dan odpeljal proti Konjicam. A moj vojni list me je vodil po groznih ovinkih. Ker je bil sestavljen za Karlsbad, sem jo moral tje gori ukreniti. Na prvo me pripelja v Heb, potem v Františkovy Lazne (Franzensbad). Ko sem si te ruske toplice bil površno ogledal, sem se še tisti popoldne odpeljal v Karlove Vare. Tam sem našel svojega starega prijatelja, zdaj že tudi rajnega preč. g. dr. Antona Lenz, prosta z Višehrada v Pragi. Ž njim sva se tisti večer in drugo jutro pri zdravilnem vrelcu mnogo razgovarjala. Popoldne sem se pa napotil v zlato Prago, kjer sem ostal le do popoldne drugega dne, ko sem skozi Brno smuknil z nagličem na Dunaj. Ker sem imel dne 19. junija napovedan pastirski shod, dne 24. junija se je pa začelo škofov obiskovanje dekanata konjiškega, se tudi na Dunaju nisem dolgo mudil. Le v Gradcu sem še gredoč izstopil in poročal č. usmiljenim bratom, v kako varno zavetje da sem spravil svojega dragega prijatelja.

Ostali so, zdaj že pokojni, gospod dekan pri č. usmiljenkah tisto leto tri tjedne in so pili z obilnim vspehom zdravilno vodo iz bližnjega zdravilnega studenca, kakoršnih je več v tistem kraju. Semtertje so šli še tudi v mesto pogledat h »Krenzbrunn« ali pa k Ferdinandovemu studencu, da so se bolj

tididim, nastane kvakanje in zdihovanje, karor če psi godbo oponašajo in korundiče so se razpršale na vse strani. Eno sem videl, ki je iz neke strehe skočila v globino na Vojniško cesto. Slišal sem: pač, kmalu zatem rahel de profundis, potem pa je nastal molk. Snujte torej tamboraške zbole, ker tudi s tem odganjate korundiče. Ko bi se sam ne prepričal, ne trdil bi nikoli, da se korundiča tamboraške godbe boji. Verjemite mi! Zdaj pa še nekaj skrivnostnega! Minuli pust bi se lahko oženil. Dobil sem ponudbeno pismo od neke korundiče blizu medvedovega sela, kojo sem pa odbil, ker rad uživam prostost in ker sem za zakonske spone še premlad, sploh pa korundiče ne vzamem v zakon. Če že slišim to ime, mi je ravno tako pri srcu, če mi imenuje kdo 25% žida! Na koncu svojega ljubeznivega pisma je rekla: in zdaj to pismo na tri vogle zravnam in eni beli ptici v kljunček dam, naj ga nese v šmarsko faro, taj na Hungerpajsarsko k tistem okencu, k tvoji ljubi postelji, kjer počivaš ti; tam na oknu pa naj obsedim in prav glasno zažvrgoli: vstani pajek, ti si dobil pisemce od tvoje ljube korundiče. — Ali Vam to ni ljubeznjivo? Toda hungerpajsarski pajek se ni dal premotiti, ostal je mož, značaj! Zdaj pa adijo! Da ne pozabim: pri vseh svetih Petrih se priporočam za lep sprejem!

Hungerpajsarski pajek.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Celjska slovenska gimnazija. V proračunu naučnega ministrstva za l. 1903 je postavljena tudi svota 10.000 K v svrhu zidanja poslopja pri Celju za samostojne slovenske gimnazijalne razrede. Kakor znano, pa Slovenci zahtevamo, da se zida poslopje za slovensko gimnazijo v Celju, ne pa izven Celja. To stališče je zavzemal že lani naš poslanec g. F. R. Robič v proračunskega odseku in tudi letos bo postopal v tem smislu. V našem listu smo že omenjali, da so se slišale o poslancu g. vitezu Berkušu govorice, ki so trdile, da se pogaja on brez vednosti drugih poslancev z merodajnimi činitelji o zidanju poslopja samostojnih slovenskih gimnazijalnih razredov izven Celja. Poslanec Berkuš je na te govorice v našem listu odgovoril. Zdaj pa je zakrivil g. poslanec Berkuš novo netaknost v državnem zboru. Stavil je predlog, naj se že v proračunu glasi, da se zida novo poslopje v Celju samem.

razvedrili. Ko se je pa približal čas odhoda, so naznali č. s. predstojnici, da bodo šli g. župan za račun vprašati. Izkušena sestra jim je pa to odsvetovala, češ, da bo že ona vse to priskrbela. Povpraša toraj g. župana po telefonu: koliko da naj računi odhajajočemu gospodu dekanu za stanovanje. Gosp. župan odgovori: tri gold. na dan. To se je pa dobrati sestri zdelo preveč, ker pokojni gosp. dekan v oni sobi niso bili nikomur na potu, in so vsaki dan č. sestram in bolnikom služili sv. mašo. Zato odgovori g. županu, da tri gold. bo preveč. Župan odgovori prijazno: »Tedaj naj pa plača le po 1 gl. na dan; pa naj še pride drugo leto k nam!« Tako je bilo potem tisto in nastopna leta, ko so rajni gospod dekan še zahajali v te toplice. Vprašam: Ali ni sv. Anton pomagal, kakor bi si boljše pomoči ne bi bil nihče mogel želeti? — To priobčuje v slavo sv. Antonu paduanskemu

Jernej Voh.

Smešnica.

Vzrok. Vaški policist pri nekem tepežu: »Ježeš, Ježeš, ne ubite Mihevca — še za celo leto je dolžan davke!«

S tem se seveda soglašajo vsi slovenski poslanci in vsi štajerski Slovenci sploh. Da se more staviti kak predlog, potrebuje vsak predlagatelj najmanj 20 podpisov v državnih zbornici. A teh si g. poslanec Berks n i h o t e l poiskati med slovenskimi poslanci, ki bi radovoljno podpisali, ampak naprosil jih je pri čeških poslancih. Prezrl jih je torej samovoljno. Kaj je hotel s tem doseči, ne vemo. Ako je mislil, da bodo sedaj njegovi volilci rekli: Edini Berks skrbi za celjsko vprašanje! potem se je varal. Volilci so za tako nezrelo naziranje preomikani. Zdi se nam, da mu je v tem oziru samo »Domovina« obsedela. Verjetnejše pa je, vitez Berks je hotel s takim postopanjem pokazati, da se hoče za celjsko vprašanje brigati le on sam, da je to vprašanje le njemu poverjeno! Taki nakani pa moramo odločno ugovarjati! Celjsko vprašanje je vseslovensko vprašanje, in če bi se kedaj izročilo zasledovanje tega vprašanja pojedinemu poslancu, potem ta bržkone ne bo g. vitez Berks. Zakaj, tega nočemo danes utemeljevati. G. vitez Berks se je s svojim postopanjem postavil tudi v nasprotje s celjskimi prvaki, ki so zanj gotovo merodajni; kajti ti so v »Domovini« z dne 13. jan. 1903 odgovorili na naša takratna izvajanja proti g. Berksu in po daljsem posvetovanju v celjskem »Narod. domu« izjavili: «Dolžnost skrbeti za Slovencem ugodno rešitev celjskega vprašanja imajo v s i slovenski poslanci, v prvi vrsti seveda štajerski in posebno ti gospodje: vitez Berks, Robič in Žičkar ... Iščimo, kar nas druži! Enotnega nastopa nam je treba bolj ko kedaj! To velja eminentno za celjsko vprašanje ...!» Tako so govorili celjski prvaki! Mnogo nekdanjih Berksovih volilcev ž njim ni več zadovoljno, posebno glede postopanja v celjskem vprašanju si želijo marsikterega pojasnila. Dolžnost g. vit. Berksa bi bila, da pride pred svoje volilce, ki žele ž njim govoriti odkrito besedo!

Osebne vesti. Gosp. dr. Vlad. Serneč je vstopil za koncipijenta v odvetniško pisarno g. dr. Rosina v Mariboru.

Iz pošte. Poštni upraviteljici Mariji Koščic je podeljena pošta v Pristovi. — Od 1. aprila bo vozila vsak dan pošta med Konjicami in Vitanjem. Peljala bode čez Stranice, kjer je poštni nabiralnik.

Okraj. glavarstvu v Slovenjgradec je prideljen kot logar g. Edvard Serneč.

Iz Slovenjgrada se je preselil prijubljeni zdravnik dr. Emil Breschar v Podčetrtek.

Iz šole. Nadučiteljem v St. Juriju ob juž. žel. je imenovan g. Ant. Sivka, nadučit. pri Sv. Tomažu nad Veliko Nedeljo. Učitelj ozir. učiteljica pri Mali Nedelji sta postala gosp. Franc in gospa Alojzija Cvetko, dosedaj oba pri Sv. Barbari v Halozah.

Mariborske novice. V sredo 18. t. m. je bil obsojen pri tukajšnji okrožni sodniji Franc Bek iz Radvanja zavoljo javnega nasilstva na deset mesecev težke ječe. — V Gradcu se je zgrudil ua ulici brodar Jožef Potočnik iz Maribora. Prepeljali so ga v bolnišnico. — Pred 14. dnevi so bile ukradene g. Francu Dencl v betnavski ulici cementne plošče. Ko so v nedeljo orožniki povpraševali po vzroku ognja pri Fr. Divjaku, našli so v hiši njegovega soseda Antona Frank ukradene plošče. —

Umrl je v Pilštanju v torek, dne 24. t. m. oče č. g. župnika Tomažiča gosp. Martin Tomažič v 72. letu. Pogreb je bil danes ob pol 10. uri dopoludne.

Hudo opekla se je 16. t. mes 10 letna Ana Wimer v Št. Lovrencu pri Mariboru. V odsotnosti matere si je hotela deklica segreti neko jed ter je v ta namen zakurila v štedilnem ognjišču. Pri tem je tako nepazljivo ravnala z ognjem, da se ji je vnela obleka. Opekla se je tako, da se zelo dvomi, če bo ozdravela.

Nasilstvo. 26 letni Karol Stante v Kresnikah se je proti orožniku, ki ga je zaslišal, tako surovo obnašal, da ga je isti aretiral.

Temu se je Stante ustavil ter prijal za puško. Pri tem rovanju zabodel ga je orožnik v stran. Prepeljali so ga v celjsko bolnišnico.

Grob Atile, kralja Hunov. Cel teden se je v Mariboru in okolici govorilo, da je baje neki kmet blizu Št. Janža na Dr. polju našel grob Atile, kralja Hunov, ki je pokopan v zlati, v srebrni in železni rakvi. Kakor se je zdaj izvedelo, je bila to pristna pustna burka znanega ondotnega šaljivca. Mož je nekega dne nekaj razkopaval na svojem zemljišču. Ko ga je eden izmed mimogredčih vprašal, kakšno delo opravlja, se je mož natihomam namuznil, potem pa dejal: „Grob Atile iščem“. Seveda je vprašalec takoj spoznal, pri čem je, in jo kaj pobral dalje. Šala pa je ostala med ljudstvom, se širila dalje, dokler ni našla pota v predale raznih nemških časnikov. Na praznik sv. Jožefa in naslednji dan je bilo mnogo tujih radovednežev, ki so prihiteli iz Maribora, Slov. Bistrice in celo iz Gradea gledat najden Atilov grob, pa se potem razočarani vračali na dom. Ta dogodek je vzbudil med ljudstvom mnogo smeha.

Iz Radenc pri Radgoni nam pišejo: Pozivnice za vojaški nabor vrnoli so c. kr. glavarstvu v Ljutomeru vrlo zavedni fantje iz radenske občine, zato ker so bile taiste samo nemške, katerega jezika pa dotedeni fantje ne razumejo. Zahtevajo, da se njim določijo ob pravem času slovenske pozivnice. Če se njim ne ugoditi, iskali bodo zopet pomoči pri naših drž. poslancih. — Požar uničil je dne 22. t. m. gospodarsko poslopje Francu Domanku in Alojzu Potočniku v Hrastju. Zanetili so ogenj otroci. Nesrečneža sta bila zavarovana le za majhno svoto, škode pa je nad 4000 kron.

Železnica Spielfeld—Ljutomer. Od 1. maja bodo zopet vozili trije vlaki od obeh postaj. Odhod iz Ljutomera ob 4. uri 10 minut zjutraj, prihod v Spielfeld ob 6. uri 40 minut zjutraj; odhod iz Ljutomera ob 10. uri 40 minut dopoldne, prihod v Spielfeld ob 1. uri 22 minut popoldne; odhod iz Ljutomera ob 5. uri 29 min. popoldne, prihod v Spielfeld ob 8. uri 6 minut zvečer. Odhod iz Spielfelda ob 7. uri 25 min. zjutraj, prihod v Ljutomer ob 9. uri 55 minut zjutraj; odhod iz Spielfelda ob 2. uri 5 minut popoldne, prihod v Ljutomer ob 4. uri 38 minut popoldne; odhod iz Spielfelda ob 7. uri 6 minut zvečer, prihod v Ljutomer ob 9. uri 38 minut zvečer.

V Ptuju je od dne 17. t. mes. pasji kontumac.

Prodajalnica duhana v Ribnici ob kor. žel. je razpisana do 15. aprila t. l. Varšine je vložiti 50 K. Ponudbe se pošljejo c. kr. finančnemu ravnateljstvu v Mariboru.

Stekel pes je ugriznil v Gornji Senarski več oseb, katere so poslali na Dunaj v bolnišnico.

Iz norišnice pobegnil. Iz norišnice Feldhof pri Gradcu je pobegnil nori Matijas doma iz Rogatca. Oblečen je v obleko, kakor se nosi v zavodu.

Žrtev alkohola. V sredo, 18. t. m. so našli otroci v bližini šolskega poslopja v Trbovljah v potoku mrtvo žensko truplo. Bila je Marija Leber, doma iz Loke. Ponesrečena je pila prejšnji večer s svojim možem v neki gostilni v Trbovljah. Proti pol deveti uri zvečer se je napotila proti domu, njen mož je pa še dalje pil v gostilni. Bržkone je žena v svoji pijanosti padla v potok in utonila.

Gradec — največje slovensko mesto na Štajerskem. Nemci odlikujejo graško mesto z naslovom „najbolj nemškega mesta.“ Zanimivo pa je na tem, da je Gradec tudi največje slovensko mesto na Štajerskem. V Gradcu živi kakih 25.000 Slovencev. Toliko pa jih ni v nobenem drugem mestu na Štajerskem.

Vrednost goldinarskih bankovcev. Bankovci po 5, 10, 50, 100 in 1000 gld. se lahko zamenjajo pri vseh c. kr. državnih blagajnah in uradih do 31. avgusta 1903. Potem se isti samo vzamejo pri glavnih in

filialnih uradih avstro-ogrskih banke. Dne 31. avgusta 1907 pa isti izgubijo vso vrednost.

Ogenj. Od Sv. Štefana pri Žusmu nam pišejo: Poročam vam žalosten dogodek, ki je zadel tukajšnjega sploh spoštovanega in prijubljenega posestnika Jakoba Ferme. Danes ob 1. popolnoči, ko je že vse mirno počivalo, začelo je goreti njegovo obširno gospodarsko poslopje in je v kratkem do tal pogorelo. Bil je sicer zavarovan, pa ima vendar izdatno škodo, ker je zgorela lepa dveletna žrebica, za kojo so mu ponujali kupci po 300 gld. — potem troje govedi in 24 svinj — precej krme, slamoreznica in precej drugega orodja. Vse ga omiluje. Kako je ogenj nastal, ni znano. — V nedeljo 15. t. m. zvečer je zgorelo gospodarsko poslopje Valentina Poharc v Dobrovcah. — V sredo 18. t. m. ponoči je zgorelo gospodarsko poslopje posestnika Alojza Ferglav v Gornjem Grušovlju. Zgorela je vsa krma, hmelj in gospodarsko orodje ter v bližini stojeca kolarnica. Ogenj je zapazil najprej posestnik sam, kateremu se je posrečilo rešiti živino. Ogenj je zanetila bržkone hudočna roka. — Dne 19. t. m. je zgorela žaga Jožeta Grobelnik v Janževem vrhu. Škoda je okoli 500 kron. Kako je ogenj nastal, še ni znano. — Dne 21. marca t. l. po noči ob 1. je zgorela hiša in svinski hlev posestnika Pavlič pri Sv. Hieronimu blizu Vranskega. — V nedeljo 22. t. m. je začelo goreti iz neznanega vzroka gospodarsko poslopje Franca Divjak v Sp. Pobrežah pri Mariboru. Zgorelo je poslopje z vso krmo in veliko lesa. Škoda znaša okoli 2000 kron.

V Braslovčah je dne 17. marca po dolgi, mučni bolezni umrla blaga mati Marija Šmajš. Pogreb se je vršil dne 19. marca. Blagi pokojnici svetila večna luč!

Celjske novice. „Divji lovec“, ta izvirna slovenska igra, katero je spisal pisatelj Finžgar, skladal pa Al. Sachs, se je predstavljala 15. t. m. pred razprodano dvorano z najboljšim uspehom. Pokazalo se je na lep način, da je ta igra res pisana „iz naroda za narod.“ In prednašanje samo? Glede tega omenimo le jedno dejstvo. Naše občinstvo kmetijskega in delavskega sloja je še le začetnik v obiskavanju predstav; ni se torej čuditi, ako se tupatam sliši kak smeh, ki ni na mestu. Pri zadnji predstavi pa, pri nastopu Janeza (g. Spindler) in Majde (gdč. Sernečeva) in zlasti pri nastopu zblaznelega župana Zavrnika (g. Ekar), vladala je grobna tišina; vse je s sočutjem in strahom gledalo ter poslušalo. Ko pa je dobrovoljni Tonček (g. Salmič), ki nobednemu nič dolžen ne ostane, kako dubovito povedal, spremenila se je ta tihota v glasen smeh. Gotovo dober dokaz o dovršenem igranju. Neki kmetski fant je vskliknil: „sedaj pridem k vsaki predstavi“. Pevske in godbene točke izvedle so se zelo natančno; ugajal je posebno zbor deklet. Nastopalo je okoli 30 pevcev in pevk. Splošna sodba je bila: „Divji lovec“ je krasna igra, izvajala se je mojstersko. — „Celjski Sokol“ priredi v soboto 21. t. m. svoj prvi letošnji žurfiks. Na vsporednu je predavanje, petje in — tamburanje. — Mesarju in posestniku J. Skobernetu obolelo je 24. glav živine. — V nedeljo, dne 15. t. m. se je v Celju pridno klalo. 28 letni Franc Kos, kleparski pomočnik, rojen v Mariboru, je z nožem zabodel svojega tovariša Arnuša. Isto noč je pa pokazal svojo korajoči neki Jožef Deutschnik, hlapец pri zalogi pivovarne Götz, na ta način, da je nabil hlapca Franca Čelana ter zagnal nož v nogu njegovega tovariša Revaršek. — Celjski Nemci so si ustanovili stavbeno zadrugo v nasprotje slovenske zadruge „Lastni dom“. Jeza pa nikoli ni koristna! — Prihodnjo spomlad se povabi v Celje na izlet „Sokoli“ s Ceškega, Moravskega in Šlezije. Takrat jih bo prišlo, če je le mogoče dva do tri tisoč. Če bode utegnili, privedel jih bode sam starosta češkega „Sokola“, dr. Podlipny. Spored tega velepoimenljivega izleta čeških bratov na celjska slovenska tla bomo v kratkem natančneje objavili. Za red bodo takrat „Sokoli“ sami

skrbeli, kajti prišlo jih bode toliko, da bi celjska policija ne mogla sama izpolniti svoje naloge. — Na cvetno nedeljo priredi „Celjsko pevsko društvo“ novo predstavo in sicer „Brez denarja“.

V Brežicah je bil povozen dne 16. t. m. 2 letni sinček sodniškega uradnika Tom. Zimermana.

Cerkvene stvari.

Mili darovi za družbo vednega češčenja: Sv. Jurij na Pesnici 5 K, Sv. Martin pri Slov. Gradeu 44 K, Sv. Miklavž pri Viderdrisu 48 K, Sobota 18 K, Sv. Lovrenc na Drav. polju 2092 K, Dramlje 10·24 K.

V Ribnici se bode v proslavo 25 letnega papeštva in v dušni prid župljanov obhajala tridnevica od 26.—29. sušca in sicer pod vodstvom č. g. Franca Kitak, super. iz misijonske hiše sv. Jožef pri Mariboru.

Pri Sv. Kunigundi na Pohorju se bo obhajal sveti misjon od dne 31. marca do 6. aprila t. l. Vodili ga bodo preč. gg. misijonarji od Sv. Jožefa nad Celjem. Bog daj obilnega blagoslova!

Duhovske vesti. Kot provizor pri Sv. Barbari pri Vurberku je imenovan č. g. Fr. S. Gomilšek. — Prestavljeni so: č. g. kaplan Ivan Sakošek iz Rogatec v Luče in čast. g. kaplan Jožef Škvarc iz Kalobja v Rogatec.

Društvena poročila.

Poljudno predavanje. Drugo poljudno predavanje v Mariborski Čitalnici bode dne 28. marca ob 1/28. uri zvečer v II. nadstropju Narodnega doma. Predaval bode g. ravnatelj Henrik Schreiner o „Borbi za obstanek v prirodi“. Pristop k predavanju ima vsakdo in sicer brezplačno. Zadnjo soboto je predaval g. prof. dr. Poljanec, ker je prof. Fr. Jevrovsek zbolel.

Belo nedeljo si naj ohranijo Slovenci prosto, ker bo jih povabila mariborska ženska podružnica sv. C. in M. na isto nedeljo v Maribor na lepo zabavo. Torej pozor!

Politično društvo „Pozor“ v Ptaju izvolilo si je na občinem zboru nastopni odbor: gg. predsednik Josip Zelenik, njega namest. Miba Brenčič, za odbornike gg.: dr. Fr. Jurčela, dr. Tom. Horvat, Al. Šuta, Fr. Mahorič in Dragot. Zupančič; za namestnike pa gg.: Josip Sinko, Ivan Muršec in Aleks. Pinterič.

Lembah pri Mariboru. Bralno društvo v Lembahu, katero ima še le mladostno dobo ednega leta, je zborovalo dne 22. sušca t. l. v gostilni društvenega predsednika Nace Rotnerja v Laznicu. Vdeležba je bila mnogoštevilna. Naše ljudstvo je kaj rado poslušalo zanimivo pripovedovanje č. gosp. župnika A. Kocuvana o potovanju k sv. Očetu v večno mesto. — Iz blagajnikovega in knjižničarjevega poročila se razvidi sledeče: Dohodkov je imelo društvo K 144·34, stroškov pa K 86·67, tedaj prebitka K 57·67. Posebno dobro se je obnesla veselica, katero je društvo priredilo dne 14. sept. t. l. Čistega dobička je bilo 167 K 34 v, od katerega se je 100 K porabilo za ubožne učence lembaške šole. Uдов je društvo imelo 52, izmed teh 12 podpornih. Društvo je bilo naročeno na 2 izvoda „Slov. Gospodarja“, 2 izvoda „Našega Doma“, 2 izvoda „Domovine“ in na 1 „Kmetovalca“. Knjižnica obsegata 336 knjig, katere so darovali mariborski rođljubi, slovenska Matica, družba sv. Mohorja, župnik A. Kocuvan, nekaj pa se jih je nakupilo. Izposodilo se je v teku leta 297 knjig. Obče se opazuje, da ljudstvo rado bere. Dal Bog in sreča junaška, da bi društvo imelo mnogo uspeha. Najiskrenje hvala pa vsem, ki so z darili, bodisi v okroglem ali drugače prišli našemu društvu na pomoč. V odbor so se izvolili: Za predsednika g. Nace Rotner, podpredsednika č. gosp. župnik A. Kocuvan, blagajnika in knjižničarja gosp. A. Godec, tajnika gosp. P. Zupančič, za odbornike pa gg. P. Marin, I. Rataj, A. Črnko in A. Lešnik. Na dan zborovanja so darovali za društvo sledeči gg.: odvet. dr. Rosina 2 K, profesor Koprivšek 2 K, prof. Košan 2 K, žup. A. Ko-

cuvan 2 K, po 1 K so darovali gg.: poštni uradnik Bahovec, dr. Glaser, gospa dr. Glaser, notar Kogej, notarski kandidat Strelec, poštni asistent Josek, davkar Lešnik, uradnik banke „Slavije“ Zafošnik, trgovec M. Srnc, posojiln. uradnik Reicher. Vsem prav prisrčna hvala!

V Slovenski Bistrici bo letos zborovala od 6. do 9. septembra nemška „sidmarka“. Društvo, ki ima namen, kupovati slovenska posestva za Nemce, hoče pripovedovati o svojem delovanju letos v sredini naše štajerske slovenske zemlje. To je drzno izzivanje! Upamo, da bo o tem še prajočasno govorilo politično društvo za slovenebistriški okraj.

Bralno društvo v Pišecah priredi na tihu nedeljo t. j. dne 29. t. m. ob 9. uri dopoldne v domači šoli občni zbor s sledenim vsporedom: 1. Volitev novega odbora za prihodnjo dobo treh let. 2. Razni predlogi in nasveti.

Ormoška moška podružnica sv. Cirila in Metoda ima občni zbor v nedeljo, dne 29. marca t. l. ob 11. uri dopol. v dvorani okrajnega zastopa. Vspored: 1. Poročilo predsedništva o stanju podružnice. 2. Volitev novega vodstva. 3. Volitev odposlanca k veliki skupščini. 4. Slučajnosti.

Dirkalsko društvo ljutomersko vabi konjerejce iz ljutomerskega in sosednjih okrajev k občnemu zborovanju na dan 29. marca predpoldan ob pol 9. uri v okrajno pisarno v Ljutomeru. Na dnevnem redu je: 1. Poročilo denarničarja o stanju blagajne. 2. sestavljanje proporcij za letošnjo spomladansko dirko. 3. volitev novega odbora. 4. slučajnosti. Za odbor J. Mursa tč. načelnik.

Nova društva. Na Vranskem se je ustanovilo ljudsko izobraževalno društvo. — Na Planici pri Framu je bil v nedeljo 1. sušca ustanovni shod »kmetskega bralnega društva«, ki je bil jako dobro obiskan. Ddbor se je izvolil sledeči: F. Stern (Vrhovšek), predsednik; V. Perdan, njegov namestnik, J. Lešnik, blagajnik; N. Skrbinšek, tajnik, A. Majal, J. Ledinek in M. Kerle, odborniki oziroma namestniki.

Iz drugih krajev.

Uspeh konjereje. V Štrigovi na Ogrskem, kako poldrugo uro hoda od Ljutomera, je nek konjerejec svojega 4 letnega licenciranega žrebeca težkega plemena prodal za 1360 K.

Slovencev na Ogrskem — ni več! Se leta 1890 so našeli naših ljubih Ogrskih Slovencev 94.697 duš, v razkazu o ljudskem štetju leta 1900 jih ne najdemo več. Ogrska država ne pozna več Slovencev — na papirju! Le kakih 300 omikanih Slovencev, ki živijo po raznih mestih ogrskih in so se pripoznali za Slovence, se je postavilo med »razne narode« za Angleži, Italijani in Francozi. Medjimurskih Slovencev toraj ni več — na papirju, v resnici jih pa še živi mnogo nad 100.000 onkraj Mure čilih, zdravih, vernih, zvestih besedi materini. Imajo tudi svoje knjige in koledarje, žal v skrupcanem madžarskem pravopisu, katere knjige jim tiska večinoma tiskarna njihovega »epüspek-a« (škofa) v Sobotici. Ko bi se vendar hoteli resno in do cela oprijeti sosedne jim slovenske knjige in omike! Morebiti pa se jih še Bog usmili in jim vzbudi še o pravem času narodnega osvoboditelja!

Koliko je bilo Slovanov l. 1900. Profesor Lubor Niederle je objavil v »Slov. Př.«: Rusov je bilo vseh skupaj 95 165.023; Poljakov 18.764.353; Čehov 6.619.706; Slovakin 2.019.706; Lužiških Srbov 158.800; Slovencev 1.450.000; Srbov in Hrvatov 8.210.000; Bolgarov pa 4.850.000. Vseh Slovanov na celem svetu je v začetku XX. stoletja bilo 137—138 milijonov. Leta 1825. so našeli Slovanov 68 255 000, za 50 let pozneje (leta 1876) že 90.329.633, leta 1887 do 101.724.000, a danes že do 138 milijonov. In prišel bo slovanski vek!

Po poroki obolela. 28. februar sta bila v Sisku poročena posestnik Konstantin Ga-

letta in hči pekovskega mojstra Schneiderja. Po poroki je bilo nevesti naenkrat slabo in poklicani zdravnik je konstatiral obolenje na tifuzu. Ženin se je tako prestrail, da ga je takoj kap zadela. Ženina so pokopali, nevesta pa leži nevarno bolna v bolnišnici.

Zakaj milijonarji popotujejo. Angleški milijonar John Hampton potuje celo leto po svetu od enega kraja do drugega, in sicer zato, da dobi celo leto sveže — rudeče jagode. Ko si je nagromadil precejšnje premoženje, dela to že 11 let. V septembetu zapusti angleško in se poda v Egipt, od tod nazaj na Špansko in Francosko in se s Francoskega vrne v juliju na Angleško, da se naje zopet rudečih jagod na domačih tleh. Bog mu žegnaj!

Kužek, ki igra glasovir. Takega umetnika so kazali zadnje dni v Londonu. Seveda so ga gledalci silno občudovali, ko je sedel za klavirjem in izvabljal iz njega milodoneče akorde. Kar zavpije nekdo na galeriji: »Podgane!« Kot bi trenil, plane pes s stola in začne iskatki svojih smrtnih sovražnikov, seveda na splošno veselje gledalcev. A kar je bilo še največ vredno — glasovir je igral dalje tudi brez psa, kajpak tudi v radost navzočih. Drugi dan je izginil pes, ki igra glasovir, že s programom.

Nova iznajdba. Pomorski ruski zdravnik od baltiske mornarice Tesipov se je že dalje časa trudil fotografirati morsko dno. Po mnogaterih trudopolnih poskusih se mu je delo srečno obneslo in danes so na razpolago slike iz morskih globin. Najtežje je bilo razsvetliti podmorsko okolico, a tudi to težavo je srečno premagal. Nova iznajdba bode služila kaj dobro pri iskanju potopljenih ladij.

Samomori vojakov. Na Pruskem se grozovito množijo samomori vojakov. Zadnjih 6 tednov se se samo v jednem polku širje vojaki umorili. Pruska kultura!

Očeta in mater umoril je v Wellenbergu pri Ulmu kmet Weisman in trupli grozovito razmesaril. »Marburger Zeitung!« tudi med Nemci se nahajajo grozoviti zločinci! Ali se mora potem psovati celi narod?

Laška kraljica Helena je zopet v blagosloviljenem stanu.

Sv. Oče in štev. 3. Zanimivo je, kako igra v življenju sedanjega papeža važno ulogo številka 3. On je namreč tretji najstarejši papež, rojen je v tretjem mesecu l. 1810, kardinal je postal l. 1853, papež pa 13 dni po smrti Pija IX., ter je zdaj 263. papež. Izvolil si je ime Leon XIII. in zdaj je dovršil leto 93 svoje starosti. —

Sibirská železnica. Zdaj je ravno deset let, od kar se je sešel odbor za gradnjo sibirské železnice, kateremu odboru na čelu stoji sam ruski car Nikolaj II. Te dni je bila svečana seja tega odbora, v kateri je bilo podano izvestje o delovanju tega odbora in o glavnih uspehih gradnje sibirské železnice. Glavna zadača odbora, da s to velikansko železnico zveže skrajne pokrajine iztočne Sibirije z evropsko Rusijo, je zdaj malo ne izpolnjena. Dozidati je še mali kos proge ob bajkalskem jezeru, čež katero je ustanovljena parobrodna zveza. Proga sibirské železnice je dolga 5628 vrst in stane 384.604.000 rubljev. Razun tega je določenih 94.320.660 rubljev za razširjenje tovornega prometa. Ta kolosalna železnica je velikega pomena ne le za Rusijo, marveč tudi za ostali svet. To je zdaj najkrajša pot iz Evrope na azijski iztok. Dosedaj je pot iz zapadne Evrope v Šangaj trajala okoli 35 dnij, sedaj bo krajša za več nego polovico. Iz Hamburga v Šangaj čez sueški prekop se pride s parobrodom v 36 in pol dneh, a po sibirski železnici se bo prislo v 17 dneh in 6 urah. Sibirská železnica je izpeljana tudi preko Mandžurije in je toraj popolnoma dokončana. V začetku marca izročila se je promet.

Kako dolgo žive ptice? Najdalje živi labud, ker doseže 300 let. Prirodoslovec Knauer pripoveduje, da je videl sokola sta-

rega 160 let. V schönbrunski ptičnici je poginil leta 1824 kragulj, katerega so vjeli leta 1706. Preživel je tedaj 118 let v ječi. Pomorske in močvirne ptice dosežejo še višo starost. Tudi kukavice precej časa žive. Na nekem kraju so eno opažali 34 let. Gavani dosežejo 100 let. Vjete srake žive 20 do 25 let. Naš navadni petelin bi (!) lahko živel 15 let. Kanarčki prežive v gajbici do 12, a na kanarskih otokih še več let.

Samomor radi poneverjenega goldinarja. V Budimpešti se je dogodila sledeča resnična dogoda. Neki častnik je poslal svojega strežnika Wisza z goldinarjem nakupit več stvari. Strežnik je pa mesto na trg šel v krčmo, kjer je našel tovariše in z njimi toliko časa popival, da je goldinar zapravil. Ko je prišel iz krčme, je mesto k poročniku šel v vojašnico in se iz strahu pred kaznijo ustrelil.

Koliko so vredne železnice celega sveta? Vrednost vseh železnic na svetu je 120 milijard kron. Ta svota odgovarja desetini vsega imetka vseh civiliziranih narodov, četrtni njihovega vloženega kapitala. Z vsem zlatim, srebrnim in papirnatim denarjem, kolikor je tega sploh na celi svetu, kupiti bi se moglo k večemu četrtni vseh železnic.

Nečloveški oče. Začetkom tega meseca je nastal v angleškem mestu Ramsgate naenkrat po noči vršč. Bilo je čuti eksplozijo in okna po hišah so na mah zaropata, kot ob potresu. Ena hiša je bila skoro do dna

porušena. Našli so v razvalinah gospodarja in gospodinjo s prerezanimi vrati, obo živa in pa razmesarjeno truplo njihovega sina. Surovi oče je hotel zaklati sebe in ženo in potem z dijamatom razrušiti hišo. V tem trenotku je prišel domov nesrečni sin, ki je s silo iztrgal iz očetovih rok dinamit, ki se je pa razletel v njegovi roki, predno ga je mogel ugasiti.

Nova cerkev za predmestno župnijo Sv. Magdalene v Mariboru.

Kakor se mariborsko mesto na razne strani silno naglo razvija, tako se tudi od dne do dne vedno siloviteje čuti prevelika potreba nove, večje cerkve za predmestno župnijo Sv. Magdalene. Že za rajnega dekana in župnika, g. kanonika Tom. Rožanca, se je 1. 1900 osnova družba, ki je začela nabirati doneske in darove za novo cerkev; doslej nabranra svota znaša s čistim dobičkom efektne loterije vred 36.163 K 77 v. Kaj pada so to šele prvi, majhni koraki, in treba jih bo še veliko storiti, predno bo stala dostojna in prostorna nova župna cerkev.

Da bi se to delo pospešilo ter prislo v živahen tir, zato se obračamo zdaj iznova do vseh, bolj pa tudi manj premožnih, in radošnih src, posebno pa do svojih nepozabnih prijateljev in znancev proseči: Pristopite družbi za zidanje nove cerkve (redni udje plačajo vsaj 1 K 20 vin. na leto)! Pa tudi sicer se ob različnih priložnostih lahko pokazete kot podporniki ali dobrotviki družbe s poljubnimi darovi in prispevki, ki jih ali sami darujete ali pa s svojo dobro besedo dosežete pri svojih prijateljih in znancih itd.

Vsak, še tako neznan dar bo dal nekaj gradiva, vsaj en kamen ali opeko ali kaj peska za novo cerkev. — Ob sebi je umevno, da se udje in podporniki družbe

udeležujejo vseh duhovnih dobrat, sv. maš in dobre del, ki se zanje opravlja.

Sv. Magdalena v Mariboru, 15./III. 1903.
Simon Gaberc, župnik.
Peter Štefan, Anton Kolarič, Franc Spindler, kapelani.

Družbi sv. Cirila in Metoda so od 5. do 26. februar poslali prispevke p. n. gospoda in društva: upravnštvo "Domovine" 541 K, Fr. Matijašič v Gradcu, za "Orm. spomine" 2 K, društvo "Edinost" v Vojniku polovico dohodkov pri mladinski slavnosti 25 K, Fr. Schneider v Cezanjevcih pri Ljutomeru zbirko 742 K, kaplan Fr. Schneider v Dobrni pri Celju ob godovanju nabral 50 K, narodna družba pri g. Jugu v Podčetrtek ob Sotli 12 K, posojilnica v Ormožu 10 K, izvenakad. družba v Gradcu 84 02 K, Cirila Ježovnik v Velenju 2 K, T. Petovar v Kapeli dohodek neke licitacije 13 K, posojilnica v Mariboru 200 K, razun tega sta za "Orm. spomine" 2 odjemnika plačala 4 K; za tri knjižice, ki se razpečavajo družbi v prid, pa je v tej dobi 82 odjemnikov doposalo 253 10 K, med temi knezoško Lvantinski, dr. M. Napotnik 50 K, posojiln. v Trbovljah 30 K, Mohorjani v Rogatcu 3 K, Mohorjani v Vidmu 5 K, žen. podružnica v Ribnici 36 K, za družb. knjižice je poslalo 105 odjemnikov znesek 360 30 K, med njimi: Čižek v Jarenini, župnik Fr. Slavič pri Sv. Antonu na Pohorju 10 K, dekan Fr. Salamon v Rogatcu 7 K, žup. Jos. Šinko pri Sv. Lovrencu v Sl. gor. 6 K. Za "Ormoške spomine" je poslalo 39 odjemnikov svoto 6778 K, mej. njimi: stolni prošt L. Herg v Mariboru in c. kr. dvorni svetnik dr. Frid. Ploj na Dunaju po 10 K, kapl. A. Keček pri Sv. Rupertu v Sl. gor. 5 K, žup. P. Zadravec pri Sv. Lenartu ob Vel. Nedelji in dr. B. Ipač v Gradu po 4 K, itd. — Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Loterijske številke

Linc 21. marca:	22, 38, 56, 73, 76.
Trst 21. marca:	36, 71, 32, 28, 60.

Vsaka beseda stane 2 vin.
Najmanja objava 45 vin.

MALA OZNANILA

Vsaka beseda stane 2 vin.

Vsaka beseda stane 2 vin.
Večkratna objava po dogovoru.

Proda se.

Hiša s trgovino, prodaja tobaka in poštini znakom, blizu petrazredne šole in farne cerkve, se proda. Naslov pove upravnštvo lista. 116 5-4

Dobrodoča gostilna z gospodarskim poslopjem in nekoliko poljem se proda vsled bolezni. Vpraša se pri upravnštvo. 124 3-3

Lepa kmetija se prostovoljno proda, leži na okrajni cesti Cmurek-Sv. Lenart, oddaljena od Sv. Ane na Krembergu pole ure, meri 14 oralov, obstoji iz gozda, travnika, njiv, sadovnjaka in vinograda. Stavbe so v dobrem stanu. Cena 2800 gl. 1800 gld. lahko ostane na posestvu. Več lahko kupci poižvedo pri g. Alojzij Vakaj, posestniku in zastopniku banke "Slavije" pri Sv. Ani na Krembergu. 145 2-2

Hišo v Mozirji, blizu cerkve, s popolno pripravo za barvanje, proda Franc Bukšek v Zetalah pri Rogatcu. 150 3-2

Nova hiša s 3 sobami, 2 kuhinjama, 10 minut od Maribora, 12 let davka prosta, se zavoljo preselitve takoj proda za 2600 gld. Vpraša se pri g. Novaku v Mariboru, Bergstr. 8. 104 3-3

Vinograd s košenino, njivo, sadovnjakom, (vse dva in pol orala), hišo, prešo, kletjo in dvojnimi hlevi, južna lega, v Murskem vrhu, lahek dovoz, je pod roko

na prodaj. Cena 2000 K. Vpraša se pri g. nadučit. v Veržoji (pošta Križevci pri Ljutomeru). 177 1-1

Mlin se proda z dvema tečajema; k temu spada hiša, kuhinja, gospodarsko poslopje, vrt (nekaj izabele) pašnik s sadonosnim vrtom, z drevjem 4-12 let starim. Vse to je blizu okrajne ceste Ptuj-Ljutomer. Cena je nizka in pogoj ugodni. Več pove ustmeno ali pisemno Franc Šalamun v Hlaponcih, pošta Juršinci pri Ptuju. 159 2-1

Malo posestvo se proda, oddaljeno je 20 minut od mesta Ptuj, leži na lepem kraju, tikoma okrajne ceste in je sposobno za vsakoršni obrt. Trgovina že več let obstoji z dobrim uspehom. — Naslov pove upravnštvo lista. 163 3-1

Fonograf, skoro popolnoma nov, se proda po ceni. Ponudbe sprejema upravnštvo. 162 3-1

Proste službe.

Postranski zaslužek, trajen iz rastoč, ponuja se spôstovanim, deloljubnim in stalno naseljenim osebam s prezentjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. — Ponudbe pod „1.798“ Gradič, poste restante. 285

Kovaškega učenca (Zeugschmied) 15-18 let starega, ki ima veselje do uka,

se uči tri leta in je pri meni vsega prost. Dva pomočnika za izdelovanje in za brusenje sekir, sprejmem. Janez Pristownik, pošta Oplotnica pri Poljčanah. 140 2-2

Deklica se sprejme, ki bi imela veselje se šivati učiti. Kje! pove J. N. Peteršič, trgovce na Ptaju. 157 2-1

Čevljarski učenec, pridnih starišev, kateri ima veselje do čevljarstva, sprejme se pri Janezu Vodušek, čevljarskem mojstru, Sofienplatz 1. 160 1-1

Slikarskega učenca sprejme takoj Jurij Kos. Pošta Sv. Trojica v Sloven. gor. 170 3-1

Kupi se.

Poletno hišo z najmanj 4 sobami z malim sadovnjakom (ali gozdom) želim kupiti kje ob južni železnici na Spodnjem Štajerskem. Fr. Žižek, Gradič, Luther-gasse 4. 164 1-1

V najem se išče.

Majhna trgovina za špecerijsko blago s stanovanjem, v kakem predmestju se išče v najem. Ponudbe naj se poilšajo na upravnštvo lista. 172 3-1

Razno.

Kamnolom za milinske kamne se je otvoril v Orehovcih pri Sv. Juriju ob

ščavnici. Kamni so najraznovrstnejše kakovosti ter se jamči zanje, da so za mlenje zelo sposobni ter jih priporoča Andrej Jurkovič, gostilničar in trgovec v Okoslavcih. 146 2-2

Oznanilo. Na prodaj imam 40.000 komadov amerikanskih klubič (rožja) močnih za suho cepiti po 16 in 15 K tisoč kom. 5000 drobne za korenjake po 60 vin. Kdor kupi klučice, mu tudi preskrbim cepiče boljše vrste kakoršna kdo želi in sicer nepozible, po nizki ceni. Kdor želi kupiti, naj se čim preje oglasi pri Martinu Zlodiňaku, posestnik v Bodkovcih pošta Juršinci p. P. 141 2-2

Lanski letniki „Slov. Gospod.“, „Mira“, „Domovine“ in „Našega Doma“ se oddajo. Dotična pisma sprejema upravnštvo.

L. Buchta,

izdelovatelj rokavic in bandažist, v Mariboru,

Šolska ul. 2 — Schulgasse 2

prevzame vsa v njegovo stroko spadajoča dela in popravila kakor tudi snaženje. Vse zelo po ceni! 118 4-2

Vabilo

k

rednemu občnemu zboru Posojilnice v Slov. Bistrici,

registr. zadruge z neomejeno zavezo
dne 6. aprila 1903, ob 2. uri popoludne.
v posojil. dvorani svojega lastnega doma.

Dnevni red:

168 2-2

1. Poročilo načelstva.
2. Odobrenje letnega računa za 1902.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Volitev načelstva in nadzorstva.
5. Sprememba pravil.
5. Razni nasveti.

Načelstvo.

Zahvala.

Ker nam je nemogoče, za vse izraze sožalja in milosrčnosti, kakor tudi za podarjenje prelepih vencev povodom smrti nepozabnega nam soproga, oziroma očeta in dedeka, gospoda

Mihuela Žitek,

veleposestnika v Bučecovcih pri Ljutomeru,

osebno zahvaliti se, izrekamo tem potom vsem prijateljem in znancem, osobito častiti duhovščini, gospodu nadučitelju in vsem pevcem za njih prijazno sodelovanje pri pogrebu dne 17. marca 1903 svojo najsrcejšo zahvalo.

Sv. Križ pri Ljutomeru, dne 22. marca 1903.

174 1-1

Ostali žaluoči.

Semena! — **Vse vrste** — **Semena!**

travnega semena

kakor tudi **deteljsko, gozdno in zeliščno seme**
v izvrstni kvaliteti,
ki imenitno klije, priporoča za najnižjo ceno 105 12—4

M. Berdajs,
Maribor trgovina z mešanim blagom in semenjem Maribor
na Sofijinem trgu.

Od škofijstva dovoljeno! — Se lahko da blagosloviti!

Šestinka prave velikosti. — Postavno zavarovano.

Verižice in zapestnice : + + + + s križevim potom

(Na verižici in zapestnici so vtisnjene vse postaje križevega pota) lepo, ukusno izdelane. Cena: pozlačene K 2:50 s poštino vred, iz argentina (kakor srebro) K 1:90. — Razpošilja se le, ako se dolična sveta vpošlje z naročilom.

Priporoča in razpošilja edina založba na Spod. Štajerskem

tiskarna sv. Cirila
Maribor, Koroška cesta 5.

O k l i c. 142 2—2

C. kr. okraj. sodnija v Marnbergu daje na znanje, da se bode vsled prošnje kuratorja zapuščine dne 4. jan. 1903 pri Sv. Janžu II, umrle Agate Lesjak prostovoljnim potom prodalo zapuščinsko zemljišče vlož. št. 57 katobčine Sv. Janez II. (krčma) s pritiklino, obsteječo iz gospodarskega in krčmarskega orodja javno dražilo in sicer se določi kot izklicna cena znesek 10.000 K. Hkrati se bodo prodajale tudi druge premakljivosti.

Dražba se bo vršila

dne 4. aprila ob 9. uri dopol.

v poslopu, katero se proda pri Sv. Ivanu II.

Ponudbe pod izklicno ceno se ne bodo sprejemale.

Premičnine se bodo najboljšemu ponudniku le proti takojšnjemu plačilu ponudnika oddale.

Upnikom, zavarovanim pri zemljišču, ostane zastavna pravica brez ozira na doseženo kupnino. Izkupilo je položiti pri sodniji. Dražbeni pogoji se smejo ogledati pri podpisani sodniji.

C. kr. okrajna sodnija v Marnbergu, oddel. I.,
dne 26. februar 1903.

Tiskarna sv. Cirila

naznanja p. n. občinstvu, da prevzema naročila za vizitnice, pisma, cenike s podobami itd. izvršene v **kamnotisku**. Zagotavlja se dobra izvršitev in nizka cena.

Zahvala.
Podpisani izraža povodom smrti ljube matere

Terezije Vela

najprisrčnejšo zahvalo vsem, kateri so kazali sočutje v njeni bolezni in ob njeni smrti; posebno pa pevcem in pevkam, kakor tudi vsem, ki so jo spremili k zadnjemu počitku s pobožnimi molitvami.

Sv. Jurij v Slov. gor., dne 20. sušca 1903.

173 1—1

Franc Vela,
veleposestnik v Zičah.

Razglas.

Okrajna hranilnica v Slovenjgradcu oddala bode svoje takozvano Štalekarjevo zemljišče v Raduši in sicer: Štalekarjevo domačijo obsegajoč njive, travnike, pašnike in gozd v izmeri 18 ha, 54 arov in 79 m² ter takoimenovano „Klesijo“ v izmeri 10 ha, 79 a, 35 m² v najem.

Taisti, ki želijo to zemljišče v najem vzeti, zglasijo naj so v četrtek, dne 2. aprila 1903, popoldne ob 2. uri 165 1—1 na licu mesta pri Štalekarju.

Pri tej priliki sprejete se bodo tudi slučajne kupne ponudbe.

VABILO
na

redni občni zbor
Posojilnice v Gornji Radgoni

ki se vrši
v pondeljek, dne 30. marca t. l., ob 2. uri popoludne
v posojilnični pisarni.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva.
2. Odobrenje računa za l. 1902.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Volitev načelnosti.
5. Slučajnosti.

Ako ne bi bil ta občni zbor sklepčen, prične se ob 3. uri takoj drugo zborovanje, katero sklepa veljavno brez ozira na število pričujočih članov.

Hranil. in posojilnica v Spodnjem Dravogradu

ima svoj

letni občni zbor

četrtek, 2. aprila 1903, ob 1. uri popol.

v lastni hiši v Spod. Dravogradu

s sledеčim dnevnim redom:

1. Poročilo o letnem delovanju. 2. Potrdilo letn. računa. 3. Sklep o čistem dobičku. 4. Volitev novega odbora. 5. Razni nasveti.

Ako bi se ne sešlo ob določenem času potrebno število udov, se vrši zborovanje ob 2. uri istega dne pri vsakem številu navzočih članov.

K obilni vdeležbi vabi

načelstvo.

Štefan Kaufman

trgovec z železnino
v Radgoni

priporoča slav. občinstvu najboljše **motive, lopate** in drugo železino po najnižji ceni. — Točna in solidna posrežba.

Tovarna za opeko in peči F. P. Vidic & Comp. v Ljubljani

ponudi poljubne množine

125 10-8

zarezane strešne opeke

(Strangfalg - Dachziegel)

rudeče in črne in

glinastih pečij

Na željo pošljemo drage volje vzorce in nastavimo najnižje cene.

Solidna, dobra in točna postrežba.

Oves za sejanje

belega in črnega kakor tudi oves za krmljenje predaja po najnižji ceni B. Zamolo v Framu pri Mariboru. 131 3-3

Poljski malec

(gips) 106 12-4

ki je priznano dobro gnojilo priporoča M. Berdajs v Mariboru.

Zelo ugodna priložnost!

Dobro idoča gostilna in trgovina, zraven katere je tudi c. kr. poštni urad in oskrbovalno vsprejetišče, ob okrajni cesti v Ivanjcih, se radi vstopa v državno službo z vsemi poslopiji in njivami kakor tudi za gostilno in trgovino potrebno opravo pod zelo ugodnimi pogoji proda. Vsa posloja, pri katerih je tudi jako lepa lednica, so v teku zadnjih deset let novo zdana. Na tem mestu se izvaja gostilniška obrt čez 70 let ter je za mesarijo in pekarijo zelo ugoden. Natančna pojasnila daje posestnik 139 3-3

Alojzij Sturm,
c. kr. poštni uradnik in posestnik v Radgoni (Radkersburg).

P. SREBRE,

Maribor. Tegetthoffova ul. 23. Maribor.

Mnogovrstna zalogal pohištva,

poliranega, iz orehovega lesa in poliranega mehkega lesa; zofe, divani, matraci, žlčni matraci, posteljne vloge, preproge, zastori, odeje, rjuhe, perje in puh za podzglavnik, brisalke, kuverte in namizne prte.

Raznovrstno blago

za moške in ženske obleke. Sukno za talarje in cele obleke za velečast. gospode mašnike.

Vse zelo po ceni! □ □ □

pri Mariji Lurški

Alojzij Pintar,

trgovec v Slovenski Bistrici, priporoča cenjenemu občinstvu celega okraja vsakovrstna zanesljiva kaljiva semena, posebno pravo, čisto štajersko deteljno seme. Barthelov prašek za živino in svinje, kranjsko redilno štupo itd.

144 4-2

Odgovorni urednik: Ferdo Leskovar.

Tisk tiskarne sv. Cirila.

Trgovina z železnino „MERKUR“

PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta štev. 12

priporoča svojo veliko zalogu

najboljšega zelaza in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, ilite železnine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedelskega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in strave; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posede tehnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega drugega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štore), lončene cevi samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko železne trgovine spadajoče predmete

■ Tomaževa žlindra, najboljše umetno gnojilo. ■
* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna.

Gene nizke.

Posojilnica v Križevcih

ima

167 1-1

občni zbor

dne 5. aprila t. l., popol. ob 3. uri

v šolskih prostorih.

Dnevni red: 1. Poročilo načelstva in nadzorstva. 2. Potrjenje račun zaključka za l. 1902. 3. Volitev načelstva in nadzorstva. 4. Slučajnosti.

Načelstvo.

I. F. PAYER, kamnoseški mojster v Mariboru,

Kokoschínegg- in Hilariusstrasse.

Predno se kdo odloči za nakup nagrobnega kamena, naj se prepravi o moji ceni ter si naj ogleda mojo veliko in raznovrstno zalogu

čez 100 izgotovljenih in zelo lepih

nagrobnih kamenov.

Vsakomur dam vedno uljudno pojasnila ne da bi ga silil k nakupu.
Priporočam se tudi v izdelovanje vseh v mojo stroko spadajočih kamnoseških in kiparskih del posebno altarje, krstne kamne, obhajilne klopi ter poslužim radovoljno z vzorci in proračuni.

Zelo solidna postrežba pri nizkih cenah!